

[Ministeren for europæiske handelsanliggender.]

EF's udspil med hensyn til Sveriges og Finlands eksport af papir til det udvidede EF, fordi disse forslag formentlig betegner et maksimum af, hvad der kan blive tale om af restriktioner over for varer, hvor EF's konkurrencesituation er relativt svag. Udgangspunktet er for alle industrivarer, at der ikke skal genindføres told mellem EFTA-landene, og at tolden i løbet af 5 år skal afskaffes mellem de nuværende EF-lande og de pågældende EFTA-lande. EF mener imidlertid ikke i løbet af 5 år at kunne indføre toldfrihed for svensk og finsk papir. De har derfor foreslået en overgangsperiode på 12 år for denne toldafvikling. For Danmark, Norge og Storbritannien har de seks foreslået, at der oprettes toldfrie kontingenter i den normale overgangsperiode på 5 år, og der foreslås således ikke told på vor import til eget forbrug i denne periode. Endvidere er det foreslået, at disse tre lande gradvis i løbet af den 12-årige overgangsperiode indfører told på den import af papir fra Finland og Sverige, der overstiger deres eget forbrug, og som kunne tænkes eksporteret videre til de nuværende fællesmarkedslande.

Vi har fra dansk side meddelt EF-landene, at vi finder den foreslåede overgangsordning for lang, og at vi må fastholde, at vor egen import af papir fra vore EFTA-partnere fortsat må være toldfri også efter udløbet af 5 års perioden. Baggrunden for EF-landenes holdning er den svenske og finske industris meget stærke konkurrenceevne. Både Sverige og Finland vil formentlig ved at give visse prisgarantier til de europæiske landes industrier kunne opnå en afkortning af den foreslåede overgangsperiode.

Det væsentligste problem fra et dansk synspunkt i forbindelse med Sveriges og Finlands forhandlinger om industriel frihandelsaftale er næppe aftalernes indhold. Dette vil efter alt at dømme opfylde Danmarks ønske om, at der ikke skal genindføres toldgrænser mellem de nordiske lande. Problemet er forhandlingernes varighed. Der har været tale om, at forhandlingerne med de neutrale lande måske kan trække ud til juni næste år. Der er dog grund til at tro, at vi allerede i maj måned vil være i stand til at vurdere, hvorvidt forhandlingsresulta-

tet bliver tilfredsstillende fra et nordisk samarbejdssynspunkt.

Norges forhandlinger ventes afsluttet kort efter nytår, når Norge har løst de sidste fiskeriproblemer. For landbrugsproblemerne har Norge opnået en nogenlunde acceptabel løsning ved, at det tillades Norge gennem forskellige tilskudsordninger at opretholde de høje norske producentpriser i landbruget. Der er derfor udsigt til, at Norge vil kunne underskrive traktaten sammen med de øvrige ansøgerlande i midten af januar.

Det har til stadighed været et afgørende spørgsmål for vor holdning til deltagelsen i De europæiske Fællesskaber, at det kunne ske samtidig med, at vi bevarer og udbygger det nordiske samarbejde.

Det kan her være på sin plads kort at fremhæve hovedpunkterne i det allerede nu eksisterende samarbejde. Herved kan man måske håbe at give et klarere billede af mulighederne for, at denne målsætning kan opfyldes også i tilfælde af, at Danmark går ind i Fællesskaberne. Den vigtigste side af det nordiske samarbejde er den frie handel med industrivarer, som er skabt inden for rammen af EFTA. Lykkes de forhandlinger, som Norge, Sverige og Finland fører med De europæiske Fællesskaber om de løsninger, som hvert af disse lande ønsker, vil dette samarbejde kunne fortsætte og yderligere udvikles i de kommende år.

Det nordiske samarbejde er dernæst af særlig betydning på arbejdsmarkedet og på det sociale område. Vi har under drøftelserne i Bruxelles nøje gennemgået det nordiske samarbejdes traktatmæssige grundlag på disse områder, og det er fastslået, at det kan videreføres praktisk taget uændret. Der bliver ingen ændring i den nordiske arbejdsmarkedskonvention, og for de nordiske socialkonventioners vedkommende kan der blive tale om ændringer mellem Danmark og Norge på grund af tilpasning til EF-reglerne, bl. a. med hensyn til refusionssystemerne.

Den vidtstrakte nordiske lovharmonisering har i første række været gennemført på en række felter, som ikke indgår i samarbejdet i De europæiske Fællesskaber, og der er derfor intet til hinder for, at dette samarbejde kan fortsætte og yderligere udbygges, også efter at Danmark og Norge måtte blive